PASTORALA
SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

LA PRIMA DUMINICĂ
A POSTULUI NAȘTERII DOMNULUI DIN ANUL 2026

PRIVIND ÎNSEMNĂTATEA
„ANULUI OMAGIAL AL PASTORAȚIEI FAMILIEI CREȘTINE”
ȘI A *„ANULUI COMEMORATIV AL SFINTELOR FEMEI DIN CALENDAR (MIRONOSIȚE, MUCENIȚE, MONAHII, SOȚII ȘI MAME)”*
ÎN PATRIARHIA ROMÂNĂ

PREACUVIOSULUI CIN MONAHAL,
PREACUCERNICULUI CLER
ȘI PREAIUBIȚILOR CREDINCIOȘI
DIN PATRIARHIA ROMÂNĂ,

HAR, PACE ȘI BUCURIE
DE LA DUMNEZEU TATĂL, FIUL ȘI SFÂNTUL DUH,
IAR DE LA NOI PĂRINTEȘTI BINECUVÂNTĂRI!

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți frați și surori în Domnul,

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2026 drept *Anul omagial al pastorației familiei creștine* și *Anul comemorativ al sfintelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)*. Această hotărâre reprezintă un act de recunoaștere a rolului fundamental pe care familia și femeia îl au în formarea și păstrarea identității creștine, fiind factori importanți de transmitere a credinței de la o generație la alta.

Prin nașterea de copii, familia este dătătoare de viață, arătând astfel conlucrarea ei cu Dumnezeu, Izvorul Vieții, Care dorește ca toți oamenii să participe la fericirea Sa veșnică în Împărăția cerurilor. În familie, copiii sunt pregătiți pentru a deveni buni cetățeni ai patriei pământești, dar și fii duhovnicești sau cetățeni ai patriei cerești, ai Raiului.

Prin rugăciune și îndrumare, Biserica însoțește familia creștină în toate etapele ei. Astfel, îi pregătește pe tineri pentru Sfânta Taină a Cununiei, îi sprijină pe părinți în creșterea și educarea copiilor și îi întărește pe membrii familiei în fața încercărilor vieții. Prin participarea la viața liturgică și prin lucrarea sfințitoare a Duhului Sfânt, membrii familiei primesc puterea de a păstra unitatea și de a cultiva iubirea reciprocă. În acest fel, viața familiei se întărește prin comuniunea cu Hristos, Care ne-a descoperit iubirea părintească a lui Dumnezeu pentru oameni și ne-a învățat să ne rugăm: *„Tatăl nostru, Care ești în ceruri”* (*Matei* 6, 9).

Familia creștină este prima școală a comuniunii, în care iubirea dintre părinți și copii are ca model iubirea Preasfintei Treimi (cf. *Ioan* 15, 9-10; 16, 13-15). Sfântul Ioan Gură de Aur (†407) numește familia „mică biserică”[1], deoarece în ea credința se cultivă prin rugăciune și iubire, iar copiii învață să trăiască în comuniune cu Dumnezeu și cu semenii. Prin participarea la viața Bisericii, iubirea dintre membrii familiei se adâncește și se extinde către familia mai mare a celor credincioși, a parohiei în care toți credincioșii ortodocși sunt frați și surori în Hristos.

Dreptmăritori creștini,

Când Dumnezeu a făcut lumea, coroana creației Sale a fost familia, adică bărbatul și femeia, care au primit binecuvântarea de a crește, a se înmulți și a stăpâni pământul (cf. *Facerea* 1, 27-28). Prima familie, Adam și Eva, a fost creată după chipul lui Dumnezeu, spre a ajunge la asemănarea cu Dumnezeu: „Să facem om după chipul și după asemănarea Noastră [...] și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie. Și Dumnezeu i-a binecuvântat” (*Facerea* 1, 26-28).

Pluralul tainic „să facem om după chipul și după asemănarea Noastră” (*Facerea* 1, 26) a fost explicat de către Părinții Bisericii ca fiind o revelație a Sfintei Treimi. În acest sens, Sfântul Vasile cel Mare (†379) zice: „S-a spus «să facem» ca tu să recunoști pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh”[2]. Așadar, prima familie a fost creată după chipul comuniunii veșnice a Tatălui, Fiului și Sfântului Duh, pentru a mărturisi în lume iubirea Treimii și pentru a se desăvârși în comuniune de iubire.

Omul nu ar fi chip al lui Dumnezeu dacă ar fi singur. „Nu numai ca să-l ajute pe Adam a creat Dumnezeu pe Eva, ci și pentru ca să-l ferească de singurătate, căci numai pentru că se completează reciproc formează ei omul deplin”[3]. Complementaritatea dintre bărbat și femeie nu ține doar de planul fizic, ci și de faptul că ei sunt chemați să reflecte, prin comuniunea de viață dintre ei, iubirea intratrinitară. Astfel, între cei doi primează permanent legea iubirii.

În Vechiul Testament, familia a avut un rol important în păstrarea și transmiterea credinței din generație în generație. Dumnezeu a binecuvântat familiile patriarhilor Avraam, Isaac și Iacov (cf. *Facerea* 17, 4-7; 26, 3-5; 28, 13-15), prin urmașii cărora a pregătit venirea lui Mesia în lume, a Domnului Iisus Hristos. Familia avea responsabilitatea de a păstra legământul cu Dumnezeu și de a cultiva ascultarea de poruncile Sale. Credința părinților devenea astfel o moștenire valoroasă și o expresie a identității personale, pe care copiii erau chemați să o păstreze, să o protejeze și să o transmită generațiilor următoare.

În Noul Testament, Domnul Iisus Hristos a întărit unitatea familiei și a arătat chemarea ei la sfințenie. Fiul lui Dumnezeu S-a născut din Fecioara Maria și a crescut în Nazaret, unde a arătat ascultare față de Maica Sa și față de Dreptul Iosif

---

[1] Sf. Ioan Gură de Aur, *Omilia XX*, în *Comentarii sau explicarea Epistolei către Efeseni*, trad. Arhim. Teodosie Atanasiu, Iași, 1902, p. 202.

[2] Cf. Sf. Vasile cel Mare, *Omilii despre facerea omului* I, 4, în coll. *Părinți și Scriitori Bisericești*, S.N., vol. 6, Ed. Basilica, București, 2025, p. 284. Vezi și Sf. Irineu de Lyon, *Adversus Haereses*, V, 6, 1.

[3] Pr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. 3, Ed. Basilica, București, 2018, p. 187.

(cf. *Luca* 2, 51). Prin prezența Sa la nunta din Cana Galileii, Mântuitorul a binecuvântat bucuria întemeierii unei familii și a săvârșit prima Sa minune, prefăcând apa în vin (cf. *Ioan* 2, 1-11). De asemenea, răspunzând fariseilor care Îl întrebau despre despărțirea soților, Hristos a reafirmat unitatea și statornicia căsătoriei, prin cuvintele: „Deci, ce a împreunat Dumnezeu omul să nu despartă" (*Matei* 19, 6).

Totodată, Mântuitorul a arătat grija Sa față de copii, pe care i-a primit și i-a binecuvântat, spunând: „Lăsați copiii să vină la Mine" (*Marcu* 10, 14). Chiar și în ceasul pătimirii Sale pe Cruce, Hristos a arătat iubirea Sa filială, încredințând-o pe Maica Sa grijii Sfântului Apostol Ioan (cf. *Ioan* 19, 26-27). În acest mod, Maica Domnului a devenit Maica duhovnicească a ucenicului iubit și, prin acesta, a tuturor celor care Îl urmează pe Hristos. Prin urmare, învățăm de la Mântuitorul că iubirea față de părinți și grija pentru ei trebuie păstrate în toate împrejurările vieții. Prin învățătura și faptele Sale, Domnul Hristos ne arată că familia este chemată să cultive iubirea, fidelitatea și responsabilitatea reciprocă.

Grija Bisericii față de familie a fost exprimată și prin Sfintele Canoane, care apără demnitatea căsătoriei și stabilesc rânduielile necesare încheierii și păstrării acesteia. Ele subliniază responsabilitatea soților de a păstra fidelitatea și unitatea vieții conjugale, potrivit învățăturii Mântuitorului Iisus Hristos. În acest sens, Canonul 87 Trulan condamnă păcatul adulterului și reafirmă îndatorirea fiecărui soț de a respecta fidelitatea legăturii matrimoniale[4]. Prin rânduielile sale canonice, Biserica ocrotește familia și îi îndrumă pe soț și pe soție să își împlinească împreună chemarea la sfințenie.

Familia creștină găsește modele de viață sfântă în unele familii cu mulți sfinți din istoria Bisericii Ortodoxe, de la care învață virtuțile creștine: rugăciunea fierbinte, iubirea smerită și darnică, răbdarea, iertarea și ajutorarea celor aflați în nevoi.

De pildă, în secolul al IV-lea, *familia Sfântului Vasile cel Mare* ne oferă o mărturie remarcabilă despre cum sfințenia odrăslește sfințenie: părinții Vasile și Emilia, bunica Macrina cea Bătrână și cinci dintre copii – Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, Sfântul Ierarh Grigorie de Nyssa, Sfântul Ierarh Petru al Sevastiei, Sfântul Cuvios Navcratie (monah evlavios și milostiv) și Sfânta Cuvioasă Macrina cea Tânără – au devenit sfinți toți opt în calendarul Bisericii, arătând că educația creștină și trăirea virtuților evanghelice în familie pot aduce roade de sfințenie pentru toate generațiile. Icoana celor opt sfinți s-a regăsit în acest an pe toate calendarele creștin-ortodoxe din Patriarhia Română.

În secolul al XIV-lea, *familia Sfântului Ierarh Grigorie Palama*, în care părinții Constanțiu și Kalloni și cei cinci copii ai lor – fiii Grigorie, Teodosie și Macarie și fiicele Epiharis și Teodota – au devenit, toți șapte, sfinți în calendarul Bisericii, ne arată că isihasmul și rostirea neîncetată a rugăciunii inimii nu se regăsesc doar în mănăstiri, ci și în familie.

De asemenea, *cei opt sfinți din familia Brâncoveanu*: Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu și Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu, cu cei patru fii ai lor, Constantin, Ștefan, Radu și Matei, precum și sfetnicul martir Ianache, dar și Sfânta Cuvioasă Elisabeta (Safta) Brâncoveanu, prin exemplul credinței lor statornice în Domnul Hristos și prin rugăciunile lor înălțate înaintea Tronului Preasfintei Treimi, constituie un izvor permanent de lumină și înnoire pentru viața creștină de astăzi.

---

[4] Cf. *Canoanele Bisericii Ortodoxe. Ediție bilingvă*, trad. pr. Răzvan Perșa, vol. I: *Canoanele apostolice și Canoanele Sinoadelor Ecumenice*, Ed. Basilica, București, [2]2022, pp. 324-325.

Iubiți credincioși și credincioase,

Anul comemorativ al sfintelor femei din calendar ne îndeamnă să privim cu recunoștință spre cele care L-au iubit pe Hristos și L-au urmat în împrejurări diferite ale vieții. De la sfintele mironosițe, care au primit cele dintâi vestea Învierii Domnului, până la mucenițele care și-au pecetluit credința prin jertfa vieții, Biserica păstrează mărturia unei iubiri mai puternice decât teama de moarte. Aceeași dragoste pentru Dumnezeu a rodit în nevoința cuvioaselor și în viața sfintelor soții și mame, care au făcut din casele lor locuri de rugăciune și de creștere duhovnicească a copiilor.

În acest an binecuvântat, 2026, proclamarea generală a canonizării celor 16 sfinte femei române, săvârșită în luna februarie, ne-a adus înainte noi chipuri de sfințenie din istoria Bisericii noastre. Prin exemplul lor, înțelegem că Dumnezeu a lucrat în poporul român și prin rugăciunea mamelor, prin nevoința monahiilor și prin statornicia celor care au mărturisit credința în vremuri de prigoană. De aceea, cinstirea lor este și un prilej de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru binecuvântările revărsate asupra poporului român.

Privind la exemplul acestor sfinte, suntem chemați să prețuim mai mult dragostea și jertfelnicia mamelor, să ascultăm sfaturile bunicilor și să le sprijinim pe cele care poartă singure povara creșterii copiilor sau trec prin suferință și lipsuri. Pilduitoare este și rugăciunea monahiilor, care aduc înaintea lui Dumnezeu durerile și nevoile lumii. Cinstea pe care o acordăm sfintelor femei se cuvine să rodească în propriile noastre familii, prin iubirea față de cei apropiați și prin milostenia față de cei aflați în suferință, deoarece în fiecare faptă a iubirii milostive se mărturisește prezența lui Hristos.

Cinstirea sfintelor femei ne descoperă și roadele binecuvântate ale vieții de familie. Multe dintre ele au primit credința de la părinți și au crescut în familii în care rugăciunea și iubirea față de Dumnezeu au fost temelia vieții. Altele, prin jertfelnicia lor, au devenit mame ale unor mari sfinți ai Bisericii. Exemplul lor ne îndeamnă să prețuim familia ca loc al creșterii duhovnicești și să arătăm aceeași dragoste celor care nu se bucură de sprijinul celor apropiați.

Această responsabilitate revine întregii comunități bisericești, care este chemată să sprijine familia în împlinirea misiunii sale. **O atenție deosebită se cuvine să fie acordată creșterii și educării copiilor, pentru ca aceștia să sporească în credință și să devină, la rândul lor, mărturisitori ai iubirii lui Hristos în lume**.

În această lucrare, părinții sunt primii îndrumători ai copiilor pe calea credinței și au nevoie de sprijinul Bisericii, al școlii și al instituțiilor Statului. *Ora de Religie* și cateheza parohială contribuie la formarea conștiinței creștine și îi ajută pe tineri să descopere frumusețea vieții în Hristos. Prin cunoașterea Sfintei Scripturi și a vieților sfinților, copiii și tinerii învață să își cinstească părinții, să respecte demnitatea aproapelui și să prețuiască darul întemeierii unei familii.

În acest sens, Patriarhia Română desfășoară programe catehetice și educaționale prin care sprijină părinții în creșterea copiilor și încurajează participarea tinerei generații la viața Bisericii. *Programul Național Catehetic „Hristos împărtășit copiilor”*, *Proiectul Național Centrul de activități cu tineretul „Sfântul Ilie Tesviteanul”*, parteneriatele dintre parohie și școală, precum și taberele organizate în țară și în

diaspora oferă copiilor și tinerilor prilejul de a lega prietenii, de a cunoaște valorile credinței ortodoxe și de a deprinde bucuria ajutorării aproapelui.

Un moment deosebit al acestui an l-a constituit și *Întâlnirea Tinerilor Ortodocși* de la București, care a reunit tineri din țară și din diaspora, în duhul credinței și al comuniunii frățești. Prin participarea la rugăciune și la activitățile organizate cu acest prilej, tinerii au avut posibilitatea de a-și întări legătura cu Biserica și de a descoperi importanța familiei creștine în viața lor. Biserica îi încurajează pe tineri să păstreze credința primită de la părinți și să o transmită, la rândul lor, în familiile pe care le vor întemeia.

Grija pastorală a Bisericii se îndreaptă, cu aceeași dragoste, și către familiile încercate de suferință, singurătate sau lipsuri. Prin lucrarea social-filantropică a eparhiilor, parohiilor și mănăstirilor, Biserica oferă sprijin copiilor lipsiți de ocrotire părintească, persoanelor vârstnice rămase singure, dar și celor care se confruntă cu boala ori cu dificultăți materiale.

Din cauza crizei morale și materiale de astăzi, modelul familiei tradiționale este considerat de unii ca fiind învechit sau perimat. Mulți copii se nasc în afara căsătoriei, pentru că tinerii preferă să trăiască împreună fără binecuvântare sau unire sfântă în fața lui Dumnezeu și a Bisericii prin Taina Cununiei, fără a-și asuma toate responsabilitățile vieții conjugale și fără a căuta sfințirea vieții prin rugăciune și prin fapte bune.

În pofida numeroaselor primejdii abătute asupra neamului omenesc, familia a fost instituția cea mai stabilă în istorie. În plus, binecuvântarea familiei de către Domnul nostru Iisus Hristos la nunta din Cana Galileii, când a transformat apa în vin, la rugămintea Maicii Sale – icoana Bisericii rugătoare, constituie pentru noi o puternică bază a speranței creștine.

Domnul Hristos, Cel ce a schimbat apa în vin, poate schimba criza într-o speranță nouă, poate aduce bucurie acolo unde amenință lipsurile și tristețea. Trebuie să ne rugăm lui Hristos, să Îi spunem Lui ce lipsește cu adevărat familiei astăzi și să îndemnăm familia creștină în criză să ceară ajutorul lui Hristos și al Maicii Domnului în organizarea însăși a vieții conjugale. Minunea din Cana Galileii ne descoperă fericirea ca dar al lui Dumnezeu, deoarece harul lui Dumnezeu aduce comuniune și bucurie în familie și în societate, nu ca pe un drept al omului ce trebuie cucerit în spirit individualist și egoist, ci ca dar divin care trebuie cultivat și apărat.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Grija pentru familia creștină și cinstirea sfintelor femei române, cele două teme ale anului 2026, ne îndeamnă să prețuim darul vieții, să întărim legăturile dintre generații și să cultivăm iubirea darnică față de cei aflați în suferință.

În mod deosebit, suntem datori să sprijinim familiile care trec prin încercări, pe soții și soțiile care nu au primit darul nașterii de prunci, pe părinții care își cresc singuri copiii și pe copiii rămași fără ocrotire părintească. Tuturor acestora, Biserica le vestește iubirea milostivă a lui Dumnezeu, Care nu îi părăsește pe cei ce își pun nădejdea în El. Copiilor lipsiți de unul sau ambii părinți le adresează îndemn și încurajare Sfântul Cuvios Ioan Iacob de la Neamț, el însuși fiind orfan de ambii părinți și crescut de bunică, prin următoarele versuri: „La El să-ți pui toată nădejdea /

Pe El să-L rogi mereu fierbinte, / Că El ființelor sărmane / Le este «Maică și Părinte»!" (poezia *Dorul bunicii*).

Să folosim timpul binecuvântat al Postului Nașterii Domnului, pe care îl începem astăzi, pentru a aduce bucurie în familiile noastre și în casele celor încercați de suferință. Să cercetăm cu dragoste pe cei singuri, pe bolnavi și pe vârstnicii lipsiți de sprijinul celor apropiați. Să fim alături de familiile în care au apărut neînțelegeri și în care iubirea are nevoie de iertare și împăcare. Printr-o faptă bună, printr-un cuvânt de mângâiere sau printr-un ajutor oferit la vreme potrivită, putem face simțită iubirea milostivă a Domnului Iisus Hristos în viața semenilor noștri.

Adresăm preoților și credincioșilor mireni ai Sfintei noastre Biserici îndemnul părintesc de a organiza și în acest an, la nivelul parohiilor, mănăstirilor, protopopiatelor și centrelor eparhiale, colecte de alimente, îmbrăcăminte și bani pentru persoanele și familiile aflate în suferință și lipsuri. Să acordăm o atenție deosebită familiilor cu mulți copii, părinților care își cresc singuri copiii, bătrânilor lipsiți de sprijin și celor pentru care apropierea sărbătorilor adâncește durerea singurătății. Fiecare dar oferit cu dragoste poate aduce lumină și nădejde într-o casă în care lipsurile și întristarea au luat locul bucuriei.

Avem încredințarea că veți răspunde și în acest an, cu aceeași dărnicie creștină, chemării noastre părintești la această lucrare sfântă de binefacere. Vă mulțumim pentru generozitatea arătată în anii precedenți și pentru dragostea cu care sprijiniți lucrarea social-filantropică a Bisericii. Prin ajutorul oferit celor aflați în nevoie, mărturisim împreună iubirea lui Dumnezeu și împlinim cuvintele Mântuitorului: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui" (*Matei* 5, 7).

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să binecuvânteze toate familiile creștine, să dăruiască părinților înțelepciune în creșterea copiilor, tinerilor statornicie în credință, iar celor aflați în suferință, mângâiere și ajutor. Fie ca bucuria Nașterii Domnului să aducă pace în casele noastre, lumină în suflete și binecuvântare tuturor românilor din țară și celor aflați printre străini.

Cu multă prețuire, vă îmbrățișăm părinteste și vă împărtășim binecuvântarea apostolică: „Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!" (*2 Corinteni* 13, 13).

Președintele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

† Daniel,
Arhiepiscopul Bucureștilor,
Mitropolitul Munteniei și Dobrogei,
Locțiitorul tronului Cezareei Capadociei și
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

† Teofan,
Arhiepiscopul Iașilor și
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

† Laurențiu,
Arhiepiscopul Sibiului
și Mitropolitul Ardealului

† **Andrei,**
Arhiepiscopul Vadului, Feleacului
și Clujului și Mitropolitul Clujului,
Maramureșului și Sălajului

† **Ioan,**
Arhiepiscopul Timișoarei
și Mitropolitul Banatului

† **Iosif,**
Arhiepiscopul Ortodox Român
al Europei Occidentale și Mitropolitul
Ortodox Român al Europei Occidentale
și Meridionale

† **Nicolae,**
Arhiepiscopul Ortodox Român
al Statelor Unite ale Americii
și Mitropolitul Ortodox Român
al celor două Americi

† **Teodosie,**
Arhiepiscopul Tomisului

† **Irineu,**
Arhiepiscopul Alba Iuliei

† **Ioachim,**
Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

† **Ciprian,**
Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei

† **Timotei,**
Arhiepiscopul Aradului

† **Ignatie,**
Episcopul Hușilor

† **Sofronie,**
Episcopul Ortodox Român
al Oradiei

† **Nicodim,**
Episcopul Severinului și Strehaiei

† **Vincențiu,**
Episcopul Sloboziei și Călărașilor

† **Galaction,**
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

† **Irineu,**
Arhiepiscopul Craiovei
și Mitropolitul Olteniei

† **Antonie,**
Arhiepiscopul Chișinăului, Mitropolitul
Basarabiei și Exarh al Plaiurilor,
locțiitor de Episcop de Bălți

† **Serafim,**
Arhiepiscopul Ortodox Român
al Germaniei, Austriei și Luxemburgului și
Mitropolitul Ortodox Român
al Germaniei, Europei Centrale și de Nord

† **Nifon,**
Arhiepiscopul Târgoviștei,
Mitropolit onorific și Exarh Patriarhal

† **Calinic,**
Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților

† **Varsanufie,**
Arhiepiscopul Râmnicului

† **Calinic,**
Arhiepiscopul Argeșului și Muscelului

† **Casian,**
Arhiepiscopul Dunării de Jos

† **Atanasie,**
Arhiepiscopul Ortodox Român al
Marii Britanii și Irlandei de Nord

† **Lucian,**
Episcopul Caransebeșului

† **Iustin,**
Episcopul Ortodox Român
al Maramureșului și Sătmarului

† **Veniamin,**
Episcopul Basarabiei de Sud

† **Andrei,**
Episcopul Covasnei și Harghitei

† **Ambrozie,**
Episcopul Giurgiului

† **Sebastian,**
Episcopul Slatinei și Romanaților

† **Benedict,**
Episcopul Sălajului

† **Ieronim,**
Episcopul Daciei Felix

† **Siluan,**
Episcopul Ortodox Român
al Italiei

† **Macarie,**
Episcopul Ortodox Român
al Europei de Nord

† **Ioan Casian,**
Episcopul Ortodox Român
al Canadei

† **Varlaam Ploieșteanul,**
Episcop-vicar patriarhal

† **Timotei Prahoveanul,**
Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Bucureștilor

† **Ilarion Făgărășanul,**
Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Sibiului

† **Paisie Lugojeanul,**
Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Timișoarei

† **Marc Nemțeanul,**
Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române
a Europei Occidentale

† **Damaschin Dorneanul,**
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei
Sucevei și Rădăuților

† **Timotei Sătmăreanul,**
Arhiereu-vicar al Episcopiei Ortodoxe
Române a Maramureșului și Sătmarului

† **Maxim Danubianul,**
Arhiereu-vicar al Episcopiei Ortodoxe
Române a Italiei

† **Iachint de Pacific,**
Arhiereu-vicar al Episcopiei Ortodoxe
Române a Australiei și Noii Zeelande

† **Visarion,**
Episcopul Tulcii

† **Nestor,**
Episcopul Devei și Hunedoarei

† **Siluan,**
Episcopul Ortodox Român al Ungariei

† **Timotei,**
Episcopul Ortodox Român
al Spaniei și Portugaliei

† **Mihail,**
Episcopul Ortodox Român
al Australiei și Noii Zeelande

† **Nectarie,**
Episcopul Ortodox Român
al Irlandei și Islandei

† **Paisie Sinaitul,**
Episcop-vicar patriarhal

† **Nichifor Botoșăneanul,**
Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Iașilor

† **Samuel Bistrițeanul,**
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei
Vadului, Feleacului și Clujului

† **Nectarie de Bogdania,**
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului

† **Sofian Brașoveanul,**
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei
Ortodoxe Române a Germaniei,
Austriei și Luxemburgului

† **Teofil Trotușanul,**
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei
Romanului și Bacăului

† **Gherontie Hunedoreanul,**
Arhiereu-vicar al Episcopiei Devei
și Hunedoarei

† **Teofil de Iberia,**
Arhiereu-vicar al Episcopiei Ortodoxe
Române a Spaniei și Portugaliei